

hvor forholdene måtte tale derfor, og der var stadig den samme adgang som hidtil for udskrevne værnepligtige til efter ansøgning at opnå udsættelse med indkaldelse. § 2 udvidede endvidere på et enkelt punkt de gældende bestemmelser om kontrol med værnepligtige, som ønskede at rejse til udlandet, idet de pågældende, såfremt de var pligtige at møde på nærmest forestående session, fremtidig ikke kunne rejse ud af landet uden indenrigsministerens samtykke.

Ved lovens § 5 fik indenrigsministeren bemyndigelse til at give midlertidige bestemmelser om udskydelse af tidspunktet for de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen.

Loven af 16. juni 1945, som oprindeligt kun havde gyldighed indtil udgangen af 1946, er senere år for år blevet forlænget, senest ved lov nr. 522 af 19. december 1949 til udgangen af 1950. Ved lov nr. 496 af 14. december 1948 blev dog § 7 i loven af 1945 om ret til rekvisition af lokaler til sessionerne m. v. ophævet.

I et af indenrigsministeriet nedsat udvalg forberedes for tiden en gennemgribende revision af værnepligtslovgivningen, og det må forventes, at flere af bestemmelserne i loven af 16. juni 1945 vil blive ind-

arbejdet i forslaget til en ny værnepligtslov. Da imidlertid arbejdet med værnepligtslovgivningens revision ikke vil kunne afsluttes, før den nye forsvarsordning endeligt foreligger, og da værnenes og civilforsvarskorpsets behov for mandskab fortsat er betydeligt, anser indenrigsministeriet det for ønskeligt, at lovens bestemmelser fortsat har gyldighed. Man har dog efter forhandling med forsvarsministeren ment, at bestemmelsen i § 2, 3. stk., under hensyn til, at kontrollen med de endnu ikke udskrevne værnepligtiges rejser til udlandet er af mindre væsentlig betydning, må kunne ændres således, at de pågældende i almindelighed kan rejse til udlandet mod blot at foretage anmeldelse af afrejse og tilbagekomst, jfr. værnepligtslovens § 43, idet dog indenrigsministeren bemyndiges til efter forhandling med forsvarsministeren at bestemme, at udrejse ikke kan ske uden indenrigsministeriets tilladelse, såfremt de pågældende værnepligtige er pligtige at møde på nærmest forestående session.

Man foreslår derfor loven med den nævnte ændring af dennes § 2, 3. stk., forlænget til udgangen af 1951.